Δὲς καὶ τὸν Ἀποστολίδη, τὸν ἀγαπητὸ τὸν Πέτρο,
πῶς σὰν Ἄργος ἐπιβλέπει καὶ μὲ φρόνησι καὶ μέτρο.
Φ.—Κόβουν ῥάβουν γιὰ τὸν μπάλο κάμποσοι μπουρζοαζί.
Π. — Νὰ κ᾽ ὁ κύριος Ραφτάκης κ᾽ ἡ Ραφτάκενα μαζί.

—

Φ.—Ὅλο γλέντα, Περικλέτο, καὶ μὴν εἶσαι σαχλομποῦφος...
νὰ κ᾽ ὁ παλαιοντολόγος, ὁ Θεόδωρος ὁ Σκοῦφος,
ποῦ σπουδάζει παναρχαίους σκελετοὺς τῶν ἱππαρίων,
ὅλων τῶν ἰχθυοσαύρων κ᾽ ὅλων τῶν μεγαθηρίων.
Νὰ καὶ τοῦτος μὲς᾽ στοῦ μπάλου τἄνθη καὶ τὰ λείρια,
κ᾽ ἔδαφος σπουδῆς εὑρῆκε᾽ στὰ Κοκκαλοθήρια.
Π.— Εἶναι καὶ πολλαῖς εἰς πούλου,
Προεδρίν᾽ Ἀργυροπούλου,
πρόσθες καὶ τὴν Ῥοντοπούλου
καὶ τὴν᾽ Ἰορδανοπούλου
καὶ τὴν Φώφη Χαλκοπούλου
καὶ τὴν Κατεριοπούλου.
Φ.— Σώπα καὶ θὰ φᾷς σβερκαῖς.
Π.— Ἄκουσε καὶ μερικαῖς
μὲ κατάληξιν εἰς νοῦ,
δηλαδὴ τὴν Γαλανοῦ
καὶ τῆς᾽ Ἀραβαντινοῦ.
Φ.—Τῶν Μακεδόνων, Περικλῆ, κυττᾶ τὸν Γερογιάννη...
σώπα νὰ τὸν ἀκούσωμε... προσφώνησι μοῦ κάνει,
καὶ λέει νέος Ὅμηρος ἐγὼ πῶς εἶμαι μόνος,
κ᾽ ἐγὼ τὸ παραδέχομαι πολὺ μετριοφρόνως.
Π.—Κλάψε μιὰ χῆρα, Φασουλῆ, σὰν μαραμένον ἄνθος.
Φ.—᾽Ἰδοὺ κ᾽ οἱ δρὸ Μαθηόπουλοι, κ᾽ ὁ Ναυτικὸς ὁ Μάνθος
πῶς διευθύνει τὸ χορὸ μὲ τέχνη κ᾽ εὐστροφία...
Π.— Χορεύει τώρα βιζαβὶ κ᾽ ἀντίκρυ᾽ στὴ Σοφία,
κ᾽ ὁ Γεώργης ὁ καὶ χημικὸς τὸν κατακαμαρόνει.
Φ.—Μοῦ λὲν ἀπὸ τὸν Πειραιᾶ πῶς ἦλθε κ᾽ ἡ Βρυώνη.
Π.—Πριγκήπων καὶ Πριγκηπισῶν θαυμάζω τὴν ἀφέλεια.
Φ.— Κ᾽ ὁ Κρίτσας τἄλλο τὸ καρὲ τὸ διευθύνει τέλεια.
Π.—Ὅλους τοὺς διευθύνοντας δφείλεις νὰ τοὺς στέψῃς.
Φ.—Στὴν᾽ Ἀλγεζίρας γίνεται γιὰ τὸ Μαρόκο σκέψις,
κ᾽ ἐμεῖς κουσκουσουρεύομε
κ᾽ ἐδῶ κ᾽ ἐκεῖ χορεύομε.
Π.—᾽Αληθινὰ πῶς ἔλεγχο θὰ βάλουν καὶ᾽ στὴν Κρήτη ;
Φ.— Τί κυλικεῖο θαυμαστὸ κ᾽ αὐτὸ τοῦ Ζαβορίτη.
Μὲ τὰς περιποιήσεις του τὰς τόσας σὲ σκλαβόνει,
κ᾽ ἂν Ζαβορίτης λέγεται ποτὲ δὲν τὰ ζαβόνει.
Π.—Γ᾽ αὐτὸ τὸ λογοπαίγνιο θὰ φᾷς καμμιὰ᾽ στὰ μοῦτρα.
Φ.— Γιὰ᾽ δὲς πῶς ἐφαλάκρωσε κάποιου γνωστοῦ μας κοῦτρα.
Π.—Κυττάζω τοῦ παλιοῦ καιροῦ χορεύτριαις καμπόσαις.
Φ.—Ὁ χρόνος, Περικλέτο μου, τῆς ἔχει κάνει γκρόσαις.
Π.—Ὦ σεῖς καιρῶν γυρίσματα καὶ γήρατος δνείδη.
Φ.—Μὰ κύτα τὸν᾽ Ἀγαθοκλῆ τὸν καὶ Κωνσταντινίδη
μαζὶ μὲ τὸ κορίτσι του, τὴν Πόπη δηλονότι,
ποῦ τὸ πρωὶ τὴν᾽ πάντρεψε μετὰ τοῦ Κυπριώτη,
κ᾽ ἤμουν᾽ στοὺς γάμους τοὺς χρυσοῦς κ᾽ ἐγὼ, κουτεντιάδη.
Π.—Χαρὰ της... νύφη τὸ πρωὶ καὶ᾽ στὸ χορὸ τὸ βράδυ.
Φ.—Χαρὰ σὲ νύφαις καὶ γαμπρούς, καὶ καθενὸς χαρά του.
Π.—Νὰ κ᾽ ἡ Σαρσέντη μιὰ χαρά, κ᾽ ἡ δεσποινὶς ἡ Στράτου.
Φ.—Κάποιας περιφρόνεμαι τὰ μπράτσα τὰ λευκώλενα.
Π.—Νὰ κ᾽ ὁ Κοκόλης γελαστὸς μαζὶ μὲ τὴν Κοκόλενα.

—

Γιὰ κύτα μία παρεκεῖ...
τὸ μοῦτρο της ὑποφερτό...
τῆς παῖζει βάλς ἡ μουσικὴ
κ᾽ αὐτὴ χορεύει τὸν συρτό.

—

Π.—Πάντα περνῶ μὲ τοὺς χοροὺς χαριτωμένα βράδυα.
Φ.—Μὴν ἀνομυπῆς ἀπάνω μου τὰ δρὸ σου τὰ ξεράδια.

Μεγάλος κάθε σύγχρονος τοῦ κράτους Ῥιγκολέτος
κ᾽ ἐγὼ κ᾽ ὁ Περικλέτος,
μέγας κ᾽ ὁ πάλαι Περικλῆς τῆς γῆς γεννετείρας,
ἀθάνατος κ᾽ ὁ Περικλῆς, τοῦ Παρνασσοῦ κλητήρας.

—

Κ᾽ ἕνας φίλος ξεκουτιάρης, ἱκανότης εἰδική,
ἔκανε στατιστικὴ
γιὰ τοῦ Παρνασσοῦ τὸν μπάλο,
κ᾽ ἄκουσε νὰ σοῦ τὴν ψάλω.

—

Μοῦ γράφει πῶς παρίσταντο καὶ δύο ζωντοχήραις
καὶ δώδεκα πολύφερναις, ποὺ χουν τσουβάλια λίραις,
μὰ κ᾽ ἄπροικαις σαράντα δρό, ποὺ λὲν τὰ σῦκα σῦκα,
καὶ τεσσαράκοντα κ᾽ ἑπτά, ποὺ λὲν πῶς ἔχουν προῖκα.
᾽Επίσης δὲ παρίσταντο πενῆντα παντρεμμέναις,
ἐκ τῶν ὁποίων δύο τρεῖς κάπως ξελογιασμέναις.

—

᾽Οκτὼ γρηαῖς παμπόνηραις μὲ στήθη κοκκαλάρικα,
τριάντα δρὸ μεσόκοπαις καὶ πέντε βυζαηάρικα,
ἐνέα ταβανόσκουπαις καὶ τρεῖς κονταῖς, βουλώματα,
ἑξῆντα καλλιβλέφαροι καὶ δύο μὲ τραχώματα.

—

᾽Εκ τῶν ἀνδρῶν ἐμέτρησε τριάντα σαραντάρηδες,
ποὺ τὸ μουστάκι στρίβοντας ἐχόρευαν σὰν Πάριδες
κ᾽ ἔβλεπαν ποῦ νὰ ῥίξουνε τῆς ἐκλογῆς τὸ μῆλο
καὶ παρ᾽ ὀλίγον ἔλειψε νὰ φάῃ κ᾽ ἕνας ξύλο.
᾽Επίσης ἐλογάριασε διακόσους δικηγόρους,
πενῆντα πέντε Ναυτικοὺς, ἑξῆντα σπαθοφόρους,
γιατροὺς καμμιὰ σαραντριά, μὰ τόσους κ᾽ ὀπαλλήλους,
ἐνέα τραπεζιτικοὺς μὲ θέσεις ἐπιζήλους,
τριάντα δύο φαλακρούς, δεκάξη κοιλαράδες,
ἐνὰ μὲ φτώχια δυνατὴ καὶ δέκα μὲ παράδες,
πέντε σπανοὺς ἀκάθαρτους καὶ δύο ξουρισμένους,
μὲ φαβορίταις τέσσερης καὶ δώδεκα βαμμένους,
ἓξ γεροντοπαλλήκαρα καὶ πέντε ζωντοχήρους,
ποῦ φρεσκασμένοι πήγαιναν κοντὰ᾽ στοὺς ποδογύρους,
εἴκοσι δρὸ Καθηγητάς, βιομηχάνους δέκα,
κ᾽ ἕναν, ποῦ μόνος᾽ σήκωνε πολλῶν λιτρῶν μαντέκα.

—

Κατ᾽ ὄνομα παρίσταντο Κωστάκηδες σαράντα,
᾽Ελλαις κ᾽ ᾽Ελέναις δεκαφτά, Νικόλαοι τριάντα,
παρδστὴ κ᾽ ἕνας Νικοκλῆς,
μὰ κ᾽ ἕνας ἄλλος Περικλῆς,
Πέτροι καὶ Παῦλοι μερικοὶ κ᾽ Ἀντώνηδες καμπόσοι,
σαράντα πέντε Γιάννηδες μ᾽ ἑνὸς κοκκόρου γνῶσι,
Μαρίαις τριανταεπτὰ καὶ μία Μαριγώ,
καὶ Γεώργηδες εἰκοσιτρεῖς, ὁ Βασιλῆς κ᾽ ἐγώ.

—

Ταῦτα κατ᾽ αὐθεντικὴν
κ᾽ ἀκριβῆ στατιστικὴν,
ποῦ κειμήλιον θὰ μείνῃ στὼν χορῶν τὰ χρονικὰ
κ᾽ ὅλο θὰ τὴν σχολιάζουν τοῦ καιροῦ τὰ λαδικά.

—

Ψάλε τοὺς χορούς, κυνῶπα,
δίχως γ᾽ ἄλλα νὰ σὲ μέλῃ...
κ᾽ ἄλλοτε θαρρῶ σοῦ τόπα :
κόσμος εἶναι, τέτοια θέλει.

Καὶ καμπόσαις ποικιλίαις,
μ᾽ ἄλλους λόγους ἀγγελίαις.

—

Τὴν αὔριον Κυριακὴν᾽ στοῦ Παρνασσοῦ τὴν σάλα
μεγάλη γίνει᾽ ἑσπερὶς ὑπὲρ τῶν Μακεδόνων,
κ᾽ ἀμέσως ὅλοι τρέξετε᾽ στὸν Παρνασσὸ πηλάλα
πρὸς ἀνακούφισιν μικρὰν μακροχρονίων πόνων.